

ført, saa vilde vi ikke kunne passe disse to Forslag sammen, saa vilde vi have at vælge imellem det ene eller det andet; thi de vilde, for at jeg maae bruge et mathematisk Udtryk, lige overfor hinanden være incommensurable Størrelser. Den Maalestok, hvormed man skal maale det Forslag, der, saavidt jeg har kunnet forstaae den ærede Indenrigsministers Grundanskuelse, skulde bringes til Overensstemmelse med disse, og den Maalestok, hvorefter man maa maale dette Forslag, ere af en forskjellig Art, og have en forskjellig Genhed. Jeg haaber, at den ærede Indenrigsminister vil gjøre ligesom vi Andre, — mere domme om Lovforslaget efter dets taalelige Brugbarhed og Beleilighed, end efter dets indre Værd ligeoverfor hans egen Grundanskuelse. Den ærede Indenrigsminister har gjort en Anmodning til Thinget, og derved ogsaa til mig, den: at lade Lovforslaget gaae til et Udvalgs Behandling. Dersom jeg, som sagt, ikke havde den Overbeviisning, at Grundanskuelserne mellem den ærede Minister og os ere saa forskellige, at vi ikke vilde kunne rette det til det, som det maatte rettes til for at tilfredsstille den ærede Indenrigsminister og tillige tilfredsstille os, saa skulde jeg villig i denne Henseende bøie mig for et Dnske, som vi altid skyldte en stor Opmærksomhed; men da det er min Overbeviisning, at vi derved kun vilde forsinke Sagen, uden i nogen Henseende at tilfredsstille Ministerens Dnske, saa, hvad mig angaaer, maa jeg ganske holde mig til det ærede Medlem fra Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen), at de nemlig, som ikke vilde have Loven nogenlunde som den er, det være sig enten fordi de i det Hele taget ikke bifalde den, eller fordi de, hellere end at have Loven med disse Enkeltheder, slet ingen Lov vilde have, at de stemme mod den, og ikke indlade sig paa at lade den gaae videre, end den nu er, men at

de derimod, som hellere vilde have denne Lov end vente endnu længere paa noget Uvist — maastee bedre og maastee flettere, — at de stemme for dens umiddelbare Overgang til 2den Behandling.

Jeg maa tage mig den Frihed, at gjøre en Lignelse for at gjøre ret forstaaelig, hvorledes jeg betragter denne Lov —, en Lignelse, hentet fra det Militaire. Naar man skal erobre en Fæstning, saa skyder man en Bresche, men man stormer ikke strax Breschen; thi den er endnu ikke brugbar; før man bruger den, gjør man den practicable. Det, som jeg tænker man maa gjøre ved dette Lovforslag, er at lægge Breschen i et vrangt System, og, naar saa Lovforslaget er blevet til, og er der i Virkeligheden, saa skulde vi gjøre Breschen practicable for et kommende Lovforslag, som kan passe bedre for alle Parter.

Jeg slutter hermed, anbefalende Lovforslaget, som det er, til det ærede Things Overveielse; gaaer det videre og kommer det i det andet Thing, saa vil man jo komme til Erkjendelse, om dette Thing ved de nye Valg er undergaaet en saadan Forandring, at Lovforslaget der ikke igjen vil blive antaget; bliver det ikke antaget der igjen, kjende vi jo de Midler, der saa skulde bruges for at komme videre. Men det er vigtigt, at denne Sag bliver fremmet og prøvet, for at ikke de indenrigske Reformer skulde komme til at gaae istaae og staae stille ved de udenlandske Vanskeligheder, som vi, om jeg saa maa sige, have fremkaldt i vort Indre. Det er mig i den Henseende hjært, at kunne bringe i Grindring, paa hvor eensartet et Standpunkt den ærede Indenrigsminister og jeg staae med Hensyn til de Sager, hvortil jeg har alluderet. — En Differentens angaaende de indenrigske Anliggender mellem ham og mig kan ikke give Anledning til de samme Vanskeligheder.